

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficiarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarum ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

643. An extinguatur pensio propter obtentum officium sæculare, vel etiam
propter feudum obtentum à Principe laico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

catio, sed solum extincio, redeunte Ecclesiâ ad pristinam libertatem; secus ac contingit in beneficiis, in quibus perdurantibus in suo esse datur vera vacatio, dum non implicat, Ecclesiam, vel Capellam ad tempus aliquod viduatam sub nullius dominio, sed quasi in incerto stare.

2. Norandum, responsum procedere non debanno, veletiam sententia contumaciali simpliciter, sed de banno per annalem contumaciam confirmato, & de sententia contumaciali, quam subsecuta non est intra annum purgatio contumaciae; siquidem hoc anno elapsio, sicut tum prius irretractabiliter resulteret vacatio beneficiorum, ita & extincio pensionis. Dum econtra labente adhuc eo anno à banno, & sententia contumaciali, durat adhuc spes, & potentia resolutionis ejusdem sententiae, nempe resultans à purgatione per comparitionem infra annum, & sic ex solo banno contumaciali non dicitur resulteret vera mors civilis, vel inducito maxima servitutis poena; sed solum induci videtur suspensio seu amissio conditionalis, ac revocabilis, quatenus scilicet contumacia non purgetur. Ac proinde, securâ ipsâ purgatione, fit retrotraxio ad suum initium quodammodo jure postluminii, & per excitationem potius à somno, quam à morte, ieu per remotionem obstaculi. Card. de Luc. l. c. n. 11.

3. Sed neque pensionario delinquenti suffragatur restitutio adversus bannum contumacie, post annum obtenta; hæc enim restitutio, cum non sit per viam justitiae, declarando innocentem, sed per viam gratiae, postquam Ecclesia jam perfectè redierat ad libertatem, operari non potest pensionis redintegrationem, & rursus excitationem servitutis Ecclesiae, nisi factâ speciali mentione constet, quod Papa explicite vel implicitè redintegrationem concedere voluerit, tanquam per speciem novæ reservationis. Card. de Luc. n. 12.

Questio 642. An amittatur pensio ob non delatum habitum Clericalem?

R Epondeo affirmativè: Statuit enim Sixtus V. per Bullam incipientem: *Pavoralis, sub dato prid. Kal. Feb. 1588, quæ est in Bullario Constit. 92, ut si habens pensionem excedentem 60. ducatos de Camera, non deferat habitum, & tonsuram Clericalem, continuo sine ulla monitione, citatione, Judicis decreto aut ministerio eam ipso facto amittat.* Lott. l. 1. q. 42. n. 52. Ventrigl. loc. 2. annot. 11. §. 3. n. 28. Card. de Luc. de pens. d. 48. n. 7. Ut tamen hæc privatio locum habeat, requirit Primo, quod pensionarius tanto tempore non incesserit in habitu Clericali, ut omnium opinione reputetur laicus. Ventrigl. loc. cit. cit. cit. Ricciull. de person. extra Eccl. grem. exist. l. 7. c. 6. n. 17. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 49. in fine, juxta dicta alias à nobis de amissione beneficij ob eandem cauam. Secundò ut pensionarius incedens in habitu Laicali pensionem actu exigat, vel per eum stet, quod minus exigat. Lott. loc. cit. n. 53. Ventrigl. loc. cit. juxta tenorem citaræ Bullæ. Sic etiam dictam privationem pensionis ob delatum habitum non procedere, dum pensionarius id faceret ob pauperitatem, infirmitatem, verisimile periculum, vel si domi se contineret, ait Ventrigl. loc. cit. n. 29, citans Barbol. juris Eccl. l. 1. c. 4. n. 33. Dictam etiam Bullam Sixti V. in Gallia non esse receptam, & extra Galliam difficile fore ex hoc capite impetracionem, ait Toud. qq. benef. p. 3. c. 174. n. 20.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Questio 643. An extinguatur pensio propter obtentum officium secularare, vel etiam propter fendum obtentum à principe laico?

1. R Epondeo ad primum: Non convenire in hoc AA. Nam primò officium secularare merè incompatible cum Clericatu, nimurum quo quis occupatur in criminalibus, quale v. g. est tabellio; natus Judicis criminalis. (cum id prohibitum sit Clericis, potissimum etiam ob juramentum, quod principi seculari, à quo tale officium suscipitur, praestandum) causare amissionem pensionis Ecclesiastica, non tecus, ac militiam: non vero officium secularare, nullum admixtum habens exercitum jurisdictionis criminalis, quale v. g. est Notarius, circa acta voluntaria jurisdictionis, in confectione scilicet instrumentorum, vel etiam circa acta jurisdictionis contentiose in causis civilibus, tenens apud Card. de Luc. de pens. d. 47. n. 4. 5. 6. cum Jo. And. Rota in Pistoriens. pens. 23. Jun. 1670. Zaborel. in c. scilicet, ne Clerici vel Monach. secular. negot. se immisit. n. 2. aliisque adducti per Fagn. in cit. c. scilicet. n. 12. & seq. item per Covar. qq. pract. c. 19. n. 8. & Farinac. in fragm. v. Clericus. n. 212. & seq.

2. Secundò censer ipsi Card. de Luc. loc. cit. n. 3. dato, præmissa doctrinam esse veram, non tam tenere, dum pensionarius ex titulo venditionis, vel alio assequetur tale officium, potius in dominio ac habitu, pro emolumentis aliisque præminentibus, quam pro actuali exercitio, quod per substitutos vel conductores geri solet, dum etiam viri vobiles, & magnates, Cardinales ad exercitium tale inepri, vel etiam, quibus tale exercitium indiguum, talia officia per substitutos exercenda acquirunt pro solo emolumento, aliisque iuribus, ut ait in ipsa Urbe Archiconfraternitatem Caritatis possidere officium criminales Gubernatoris, in quo omnes causæ criminales tractentur, non tamen adversum qualitatibus loci pii, & Ecclesiastici, cum exercituum illius sit penes Substitutos. Censer item idem Cardinalis. n. 11. dictam distinctionem inter officia secularia habentia, & non habentia admixtum exercitium jurisdictionis criminalis nihil ad rem facere; cum id totum concernat incursum irregularitatis; irregularitatem autem supervenientem non causare amissionem beneficij aut pensionis, & in præsenti consideranda solum sit omnimoda incompatibilitas, ex qua resulteret implicita dimissio Clericatus, ut diceretur paulo post de militia. Quinimò, ut idem Cardinalis. n. 12. etiamsi non solum accederet lex principi laici, inhabilitans Clericos, tam ad obtinenda, quam ad exercenda officia similia secularia (quippe à qua induci nequit ista omnimoda incompatibilitas cum statu Clericali) sed ipsa prohibicio sacrorum Canonum super secularium officiorum susceptione, & exercitio, adhuc tamen inde non resulteret vacatio beneficij, aut pensionis amissio ipso jure, sed juxta magis communem, & receptum citati Canonis scilicet intellectum, ut plene Fagn. ibid. potest ab Ecclesiastico Superiori prohiberi dictorum officiorum susceptione, & exercitio, etiam sub pena privationis beneficij (idem est de privatione seu extincione pensionis) & interim durante hoc illicite exercitio, quæsitus tanquam illicitè quæsitus prætendit, ut cadat sub spolio. Neque denique, ut idem Cardinalis n. 15. obstat præstatio juramenti, facta principi seculari, cum illud restrictum sit ad concordia administrationem illius officii, quod à manu

manibus laici suscipitur ad instar illius juramenti fidelitatis, quod Clerici & Ecclesiastici præstare solent, & posunt Principi laico ratione feudi, ratione cuius illi subsunt. Vel etiam ad instar juramenti illius, quod clerici suscipientes tutelam, vel aliam administrationem à Jūdice laico, jurant bene & fideliter administrare, & rationes desuper reddere. Et dato, id etiam fieri non debere, nec posse, non tamen nisi actum illicitum continebit, ob quem Clericus à Superiore Ecclesiastico puniri potest.

3. Respondeo ad secundum primò: Feudum à Principe laico suscepimus, cùm sit militia, & quidem militia major è simplice militiā, magis qualificata, & in qua magis solenne præstatur Principi laico fidelitatem ac subjectionis juramentum, incompatibilitatem omnimodam habere cùtum Clericatu sicut militiam aliam, & consequenter cum retentione pensionis Ecclesiastica, ait Card. de Luc. de pens. d. 46. n. 10. Item d. 48. n. 3. & 4. citans pro hoc, nempe, quod etiam ab hac militia à feudo resultante oriatur iste effectus incompatibilitatis cum Clericatu, & pensione. Tond. ir. de pens. c. 77. n. 7. licet Card. de Luc. loc. cit. n. 7. de hoc subdubitare videatur, cum sit ista circumstantia actualis adeptoris feudi probable disputurionis (intellige super retentione pensionis) præbeat motivum. Loquitur autem cit. d. Cardinalis hic de feudo annexo Marchionatus, Comitis, Baronis, similive titulo, vel potius cui feudo annexa similis dignitas: ipsum vero Marchionatus, Baronatum, dum mere honorarii sunt, seu verbalis solum dignitas, nullatenus hanc incompatibilitatem cum Clericatu, & pensionis retentione habere, tradit ibidem n. 3. junction. n. 7. ubi etiam à n. 10. plura habet de horum titulorum, ac dignitatum origine.

4. Respondeo ad secundum secundò: Feudum statu Ecclesiastici acceptum à Papa compati secum nouam rancum pensiones, sed & beneficia ecclesiastica, immo & dignitates, etiam Episcopalem, tradit Card. de Luca. de pens. d. 46. n. 10. & 11. de quo vide dicenda quest. seq. limitat. ult.

Quæstio 644. An, & qualiter penso extinguitur ob assumptam à pensionario militiam seculararem?

1. Respondeo: Pensionem Ecclesiasticam, seu reservatam Clerico, ut talis (qualis semper præsumitur in dubio, quamdiu exprestè non constat esse reservatam laico, Card. de Luca de pens. d. 46. n. 3.) extingui assumpta militia. Card. de Luca, de pens. d. 47. n. 3. d. 46. n. 3. & 4. d. 73. n. 16. ubi: quod per assumptionem militia secularis tanquam per speciem mortis civilis penso cesset. Paris. l. 1. q. 1. n. 22. Ventr. loc. cit. Atque ita extinguitur hæc pensionis ob militiam non tam provenit, quia sic à jure statutum, ut militia causet amissionem pensionis; sed quia per hujusmodi statum incompatibilem cessat status Clericalis, sine quo penso obtinere, vel renunciari nequit. Card. de Luc. de pens. d. 42. n. 12. Unde jam etiam patet differentialia latissima inter susceptionem officii secularis, & militie, cùm ex ita susceptione officii secularis non resulteret necessarium

omnimoda illa incompatibilitas cum statu Clericali, ex qua oritur præsumptio dimissoris Clericatus cum formalī transitu ad statum secularē, ut in militia. Card. de Luc. cit. d. 47. n. 10.

2. Ampliatur responsio ab aliquibus primò: Clericus dicatur effectus miles in ordine ad hunc effectum amittendi pensionem, quamprimum nomen ejus in matricam militum est relatum, ita Ventr. loc. cit. n. 25. citans Ricciull. de person. extragrem. Eccles. existent. l. 7. c. 5. n. 2. & seq. Bald. in l. duos, n. 7. ff. Magist. milit. Ampliatur secundò, ut amittat illico post illum descriptionem ipso iure pensionem, etiam si non pugnasset, nec serva exercuisse; eò quod attendatur solum ad effectum incurriendi irregularitatem, non autem amittendi beneficia, vel pensiones, cùm militia secularis in praesenti consideretur solum tanquam probatio voluntatis Clerici dimittendi Clericatum, & assumpti statutum secularē ob omnimodam incompatibilitatem inter duos hos status. Card. de Luc. de pens. d. 46. n. 3. & 4. Ventr. loc. cit. n. 26. Atque ita opus non esset tria monitione præcedentes; hoc enim procedit ad effectum privationis aliorum privilegiorum clericalium, à quibus non bene inferatur ad privationem beneficiorum, & pensionum. Card. de Luc. cit. d. 46. n. 6. Unde jam, etiam post dictam descriptionem præniteret pensionarius, indeatque post paucos dies ante serva exercita, & habitum clericalem reassumit, non per hoc recuperat pensionem extintam. Ventr. loc. cit. n. 26, citans Ricciull. ubi ante. n. 21. Ciarliu. contrav. for. c. 36. n. 41. Barbos. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 50. Verum ha ampliations binæ, & deducit ex illis non placent aliis, directe contrarium tenentibus, & vel sic responsionem limitantibus, nempe Tond. qq. benef. p. 3. c. 17. q. 2. n. 13. ex Reb. usf. de nominar. q. ult. n. 6. 2. Lott. l. 3. q. 26. n. 90. Azor. quos ferè verbottenus citatos vide supra, ubi, an varet beneficium ob assumptionem militiam, & quorum doctrina à fortiore militat pro non extinctione pensionis. Addit etiam Tond. loc. cit. n. 17. non esse eandem in hoc puncto rationem pensionis beneficiale (hoc est, Ecclesiastica) quod ad ejus extinctionem propter assumptionem militiam, quæ est beneficij quod ad ejus amissionem ex eadem causa. Quamvis ibidem n. 19. dicat: si tamen talis monitus esset, ut à militia defisteret, & id non faceret, amitteret etiam pensionem sibi in titulum beneficij assignatam. Sic quoque Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 10. n. 9. exprestè docet, debere talem moniti, & si tunc non defisteret, eò ipso extinguitur penso. Item Azor. p. 2. l. 8. c. 10. q. 4. Præterea

3. Limitatur responsio primò à Ventr. loc. cit. m. 27. (idemque tenent quod ad vacationem beneficij Barbos. & Ricciull.) ut non procedat in Clerico constituto in Sacris; cùm is, etiam si plures fecerit inscribi in numero militum, non per hoc definit esse Clericus; cùm id in ejus potestate non sit. Verum & hoc à nobis rejectum supra; ubi de vacatio- ne beneficij ex hac causa.

4. Limitatur secundò: ut non procedat, etiam in Clerico in minoribus tantum constituto, qui exercitum comitatus, ut ei in ecclesiasticis ministeriis inserviat. Ventr. loc. cit. n. 27. citans Ricciull. ubi ante. n. 31. & 32. Et hoc facile concedent omnes,

5. Limitatur tertio: à Card. de Luc. cit. d. 46. à n. 9. nempe quod dicta incompatibilitas militia secularis cum Clericatu, & eo hanc ratione cessante, cessent beneficia, & pensiones reservata Clerico ut clericu, recte procedat in militia Principis secularis,